

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-08-29

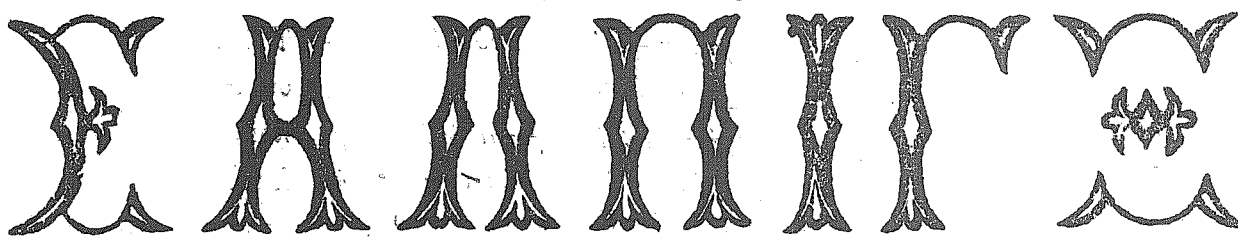
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 3 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10341>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβὰὶ κατ' ἀπο-
κοπήν.
'Αρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΗΣ.

Ὁ τύπος φωνάζει, ὁ τόπος πάσχει, ἡ δυστυχία ἐξακολουθεῖ κρούουσα ἀλλεπαλλήλως καὶ μετ' ἀπαισίου θορύβου τὰς θύρας ὄλων, οἱ ἄνθρωποι περιφέρονται καὶ ἐπαιτοῦσι διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωσι τῆς πείνης, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά περιφέρονται ἀνυπόδητοι καὶ γυμναί, καὶ κοντὰ εἰς αὐτὰ ὅλα τὰ δλοφάνερα σημεῖα τῆς καταττραφῆς, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἦνε κανεὶς ἢ θεοτύφλος ἢ Κυβέρνησις διὰ νὰ μὴ βλέπη, τίς οἶδε πόσαι ἀκόμη μυστικά καταστρόφαί λαμβάνουν χώραν, πόσαι ἀκόμη οἰκίαι κλείουσι ἐνδον ἐκ συστολῆς διὰ νὰ μὴ γείνηται γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὸ καταπλήττον αὐτὰς τρομερὸν τῆς δυστυχίας φάσμα, πόσαι ἀκόμη οἰκογένειαι ἐξέρχονται τὴν νύκτα, (μὴ τολμῶσαι τὴν ἡμέραν διότι δὲν ἦσαν οὕτω συνειθισμένοι,) καὶ μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ζητοῦσι βοήθειαν ἀπὸ τοὺς γείτονας, ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς, καὶ ἐνῶ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα λαμβάνουσι φανερά καὶ μυστικά χωρὰν, τὰ ὅποια δύνανται καὶ καρδίαν τιγρεως νὰ μαλάξωσιν, ἡ Κυβέρνησις τὴν δουλείαν τῆς Ἐξηκολούθει μέχρι τοῦδε πωλοῦσα πᾶσαν κινητὴν περιουσίαν πρὸς εἰσπραξίν καθυστερουμένου φόρου ἔστω καὶ 12 ἢ 8 γροσιῶν, ἐξηκολούθει πωλοῦσα καὶ τὸ ὑποκάμισον τοῦ χρεώστου καὶ τὰ ὑποδήματα καὶ τὸ φέσι του καὶ τὸ στρώμα του, καὶ παράπονα μυρία ἠκούοντα καὶ ἐλέγαντο καὶ ἐδημοσιεύοντο σήμερον ὅμως εἰς ποῖα μέτρα νομιζέσθαι ὅτι κατέφυγε πρὸς θεραπείαν ὄλων τούτων; Ποῖα νομιζέσθαι ὅτι εἶνε ἡ Κυβερνητικὴ πρόνοια ἢ τίς ὡς βάλσαμον παρηγηρίας θὰ καθήσυχάσῃ τοὺς τρομεροὺς πόνους; Ποῖα νομιζέσθαι ὅτι εἶνε ἡ γενναία ἀρωγὴ τὴν ὁποίαν ὑπερ τοῦ λαοῦ ἐστέφθη ἢ παλυχρονημένη Κυβέρνησις; Ἄ! ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν, μήπως ἡ ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ ἀκούσματι μεγάλη χαρὰ πρᾶσθαι τὰ νεῦρά σας. Ἀνάγνωτε ἐλαφρὰ χάριν τῆς ὑγείας σας. Ἴδου τί οἱ εἰσπράκτορες ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς χωρικοὺς καθὰ ἐμάθομεν. Δί δετα κεί σ π οὺς

εἰσπράκτορας τὸ δικαίωμα νὰ πωλῶσι χάριν καθυστερουμένων φόρων καὶ ΑΚΙΝΗΤΑ κτήματα.

Ζήτω ἡ Κυβέρνησις!!!

Ἐπωλήθησαν λοιπὸν τὰ κινήτὰ κτήματα τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἰδοὺ ἡ Κυβέρνησις τὸ ἐπιβεβαίωσ, καὶ ἔμενον ἤδη τὰ ἀκίνητα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ πωληθῶσι καὶ αὐτὰ. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει σκοπὸν ὡς φαίνεται νὰ κάμη κτηματίας πολλοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τούρκους καὶ Ἀρμενίους, ἀντὶ πεντ' ἔξη πενταρῶν, ὡς ἄλλοτε συνέβη τοῦτο, διότι ὡς γνωστὸν ὅλοι οἱ κάτοικοι δυστυχῶν καὶ ἀν κανεὶς δὲν δυστυχεῖ, δὲν ἀγοράζει ποτὲ κτήμα ἀκίνητον ἄλλου, πωλοῦμενον διὰ φόρους. Ἴδου καιρὸς λοιπὸν νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις Μιλτήρους ἢ ἄλλους ν' ἀποικησῶσι τὴν νήσον καὶ νὰ γείνωσι κτηματίαι μὲ τίποτε.

Εἶναι τῆ ἀληθεία ἀκατανόητον πρᾶγμα! εἶναι φρικτὸν ἐὰν ἀληθεύῃ, (διότι δὲν εἶδομεν ἡμεῖς εἰσέτι τοιαύτην ἐντολὴν ἐντυπον) ἀλλὰ ἀφοῦ οἱ εἰσπράκτορες ἐπιβεβαίωσ τοῦτο ὅτι ἔλαβον τοιαύτην ἐντολὴν, καὶ τοῦτο ἀ δυνάμει νόμου τινὸς τοῦ Νομοθετικοῦ, (ἀγνοοῦμεν τίνος καὶ ποίου ἔτους) ἔπεται ὅτι ἀληθεύει. Εἶνε δὲ λέγομεν φρικτὸν τοῦτο διότι οὐδέποτε ἐφανταζόμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ κατέφευγεν εἰς τοιαῦτα μέτρα καὶ εἰς τοιαύτην μάλιστα ἐπόχην πείνης καὶ δυστυχίας. Ἐνομιζόμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας θὰ ἀνέστελλε κατὰ τὸ μαῦρον ἔτος τοῦτο τὴν εἰσπραξίν τῶν ὑπολειπομένων φόρων, καὶ ὅμως ἐδιδέπομεν μετ' ἄλλους ὅτι ἐξηκολούθει σκληρῶς καὶ ἀμελιωτῶς νὰ πωλῇ ζῶα, αἰμακὰ, σκεύη, φορέματα καὶ στρώματα χάριν τῶν φόρων. Παρεπονόμεθα διὰ τοῦτο, ἀλλ' εἰχομεν πάντοτε τὴν ἰδέαν ὅτι βαθμηδὸν θὰ ὑπεχώρει πλέον ἡ Κυβέρνησις ἐνώπιον τοῦ ἀδυνατοῦ διότι θὰ ἐπειθετο ὅτι συμετέλει οὕτω καὶ ἡ ἰδία εἰς τὴν τελείαν τῶν χωρικῶν καταστροφὴν. Ἄλλ' ὅτι θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σκληροῦ καὶ ἀνηκόητου τούτου σημείου, νὰ πωλῇ καὶ ἀκίνητον περιουσίαν χάριν τῶν φόρων, ἥτις πᾶ ὅποιοι ὑπερέβαινε τὸν κύκλον

νοδὸς ἀνθρωπίνως καὶ μάλιστα χριστιανικῶς σκεπτομένου.

Ἄλλ' εἶνε τῆ ἀληθεία θαυμάσιον πρᾶγμα νὰ μὴ πειθηται ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς μεγάλης τοῦ τόπου δυστυχίας! Ὁφθαλμοὺς ἔχει καὶ δὲν βλέπει ὧτα ἔχει καὶ δὲν ἀκούει νοῦν ἔχει καὶ δὲν σκέπτεται καρδίαν ἔχει καὶ δὲν μαλάσσεται. Διὰ ποίου λοιπὸν τρόπου πρέπει νὰ πείθωμεν τοὺς Κυβερνήτας μας περὶ τῆς ἀληθείας ἐνὸς πράγματος, τῆ ἀληθεία δὲν ξεύρομεν τὰ γάσταμεν πλέον καὶ λαδὸς καὶ πολιτῆς καὶ τύπος καὶ δημοσιογραφία.

Καὶ ποῦ ἔμενον λοιπὸν αἱ παραστάσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου ὅτι ἔπρεπε νὰ συνομολογηθῇ ἐν δάνειον πρὸς βοήθειαν τῶν δυστυχῶν, καὶ ποῦ αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Μ. Ἀρμοσταῦ ὅτι θὰ ἐλαμβάνετο πρόνοια;

Δὲν φθάνει ἡ πείνα τοῦ χωρικοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εὐρίσκει νὰ φάγῃ, δὲν φθάνουν οἱ κλέπται οἱ ὅποιοι τοῦ ἀφαιροῦν ἂν ἔχητι, πρέπει καὶ οἱ εἰσπράκτορες νὰ τοῦ πωλοῦν τὰ κτήματα;

Ἐπιθυμοῦμεν τῆ ἀληθεία νὰ μὴ ἀληθεύῃ ὅτι ἐδόθη τοιαύτη ἐντολὴ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας, καὶ ὅτι μετεχειρίσθησαν οὕτοι τὸ μέσον τοῦτο μόνον πρὸς φόβητρον τῶν χωρικῶν. Ὡ! τότε μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως θὰ διαψεύσωμεν καὶ ἀναιρέσωμεν τὸ κῆθρον μας τοῦτο. Ἄλλ' ἐὰν ἀληθεύῃ, ὡς φοβούμεθα, τότε θὰ ἐπανέλθωμεν δριμύτεροι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίνον 29. Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία εἶνε διατεθειμέναι ὑπὲρ τῆς γενομένης προτάσεως τῆς Ρωσσίας ὅπως σταλῇ εἰς Βουλγαρίαν ὁ Ρωσσοσ στρατηγὸς Ἐρεροσ, ὅτι δὲ τοῦναντίον ἡ Αὐστρία, Ἄγγλια καὶ Ἰταλία ὡν ῶς ἀποδοκιμάζουσι τὴν πρότασιν ταύτην. Ἡ Πύλη παρεκάλεσε τὴν Ρωσικὴν κυβέρνησιν νὰ ὑποδείξῃ πρακτικώτερον τιὰ λύσιν.

» 31. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας λέγον ὅτι ὁ κ. Σταμπούλωφ ἀνέλαβε τὸν σχηματισμὸν νέου ὑπουργείου.

— Ὁ πρόκληψ τοῦ Κοβούργου ἐν συνσέχει μετὰ τῶν Βουλγαρικῶν ὑπουργῶν

ελεπεν ότι «ή αποστολή αὐτοῦ συνίσταται πρὸ πάντων εἰς τὴν παρίωσιν τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπὶ τῇ βίσει ταύτῃ δέον νὰ συνταγῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου ὑπουργείου ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ περιπλοκαὶ θὰ ἐπετρέψωσι τὴν ἐνωσιν πάντων τῶν κομμάτων, ἅτινα συνενοούμενα περὶ αὐτὸν θὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ μέλλον τῆς Βουλγαρίας. Ἀπέναντι τῶν ξένων δυνάμεων-εἰπε-φρονῶ ὅτι ὀφείλομεν νὰ πολιτευθῶμεν ἐν ἡρέμῳ ἐφεκτικότητι, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ κατορθώσωμεν διὰ τοῦ χρόνου νὰ κερδήσωμεν ἀσφαλῶς καὶ διαρκῶς τὴν ἐμπιστοσύνην των.

Ἑλλάς.—Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» ὁ στρατηγὸς Βοσσέρ ἀπέρχεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου, λητούσης τῆς συμφωνίας τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτριετίας. Ἐγνωρίσθη δ' αὐτῷ ἀπὸ τοῦ δε, ὅτι δὲν θὰ ζητηθῇ ἡ παράτασις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ. Ἀγνωστον εἶναι ὁ ναύαρχος Λεξέν θ' ἀναχωρήσῃ ἐπίσης.

—Οἱ Βασιλεῖς ἐπανακάμπτουσιν εἰς Ἀθήνας τῇ 15 προσεχούσας Σεπτεμβρίου.

—Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δ. Σουτσοῦ δὲν θὰ ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος εἰς τὰς προσεχέας δημοτικὰς ἐκλογάς.

Λονδίνον. 29.—Ὁ Βερολίνοιος ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων νέων» πιστεύει ὅτι ἡ Γερμανία ποιήσεται νέας παραχωρήσεις τῇ Ρωσσίᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Βουλγαρικὰς ὑποθέσεις. Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦτον, ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιτύχῃ ἀντὶ πάσης θύσεως συνέντευξιν μεταξὺ τοῦ Τσαρῶν καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

30.—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀσθενεῖ, κρυστολόγησας κατὰ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Κοπενάγην.

Σερβία.—Ἡ «Ἐποχὴ» τοῦ Βουκουρεστίου πληροφορεῖται ὅτι οἱ ὄροι τοῦ διαζυγίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασίλισσας τῆς Σερβίας κατεστρώθησαν ἐν συμβάσει ὑπογραφείσῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Κατ' αὐτὴν, ἡ βασίλισσα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς Σερβίαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὅποτον ὁ σύζυγος αὐτῆς θὰ ἦνε ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὃ δὲ βασιλεὺς Μιλάνοβιτς τὸν πρίγκηπα διάδοχον εἰς τὴν μέριμναν τῆς βασιλείας μέχρι τῆς ἐνηλικιωτικότητος του. Ἡ βασίλισσα ὑποχρεοῦται πρὸς τούτους, ὡς ἀποστέλλῃ τὸν πρίγκηπα διάδοχον εἰς τὸν πατέρα του, ὡς ἂν οὗτος ζήτησιν νὰ ἴδῃ αὐτὸν, ἀλλ' ἡ συνάντησις αὐτῆ δὲν θὰ γίνεται ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους. Ὁ βασιλεὺς ἀφίησιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βασίλισσας πᾶσαν τὴν προικίαν πρόσοδόν του καὶ πρὸς τούτους σὺνταξιν διὰ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ διαδόχου.

Παρίσι 31.—Σήμερον ἀπεστάλη ἡ διαταγὴ διὰ τὴν δοκιμὴν τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐνὸς στρατιωτικοῦ σώματος. Αἱ ἐργασίαι ἀρξονται αὐρῶν.

Ὁ δολοφόνος Πραντζίνας ἀπεκεφαλί-

σθη τὴν πρῶταν ταύτην. Οὐδεμίαν ἐποίησατο ἀποκάλυψιν.

Βουκουρέστιον 31.—Λέγεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἐπιχειρήσει προσεχῶς ταξείδιον εἰς Εὐρώπην.

Σμύρνη.—Διευθύντρια τοῦ μεγάλου Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου Σμύρνης προσεκλήθη ἡ Πανελληνίου ὑπολήψεως ἀπολαύουσα, σεμιναριστὴς, πεπειραμένη καὶ ἐλλόγιμος Σαπφὼ Λεοντιάς.

—Ἡ «Νέα Σμύρνη» ποιεῖται εὐφημον μνηστὴν τοῦ ἀξιολόγου νέου καὶ συμπατριώτου ἡμῶν κ. Πέτρου Παπαδοπούλου, ὑπαρχηγοῦ τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος, διὰ τὸν μέγαν ζήλον καὶ ἰκανότητα ἣν ἀνέπτυξεν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ πρὸς τὸ νὰ περιορίσῃ τὸ πῦρ κατὰ δύο πυρκαϊκὰς, ἐν τῇ ὁδῷ Σκαλαβρίνη καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγίας Αἰκατερίνης. Διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ μεγάλης ἰκανότητός του κατώρθωσε δι' ἐπιτυχῶς τῶν ἀντιῶν διευθύνσεως, νὰ περιορίσῃ τὸ πῦρ εἰς μόναν τὰς οἰκίας ἐνθα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν. Τοιοῦτοι δραστήριοι νέοι, τῶν ὁποίων μόνη φροντίς εἶνε ἡ μετὰ ζήλου καὶ μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐκτελέσις τοῦ καθήκοντός των εἶνε ἀξιοί παντὸς ἐπαίρου, δικαίως δ' ἐπισύρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην τῶν προισταμένων των.

Αἴγυπτος.—Ἐπιβάτης τις, ἐλθὼν διὰ τοῦ τὸ παρελθὸν Σάββατον καταπλεύσαντος Ἀγγλικοῦ διέδωκεν ἐν Λεμνῶσιν ἀπαισίους εἰδήσεις, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καθ' ἣν εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἀτιμόπλοιον ταραχαὶ συνέβησαν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ συνεπείᾳ συγκρούσεως ἰθαγενῶν μετὰ Γάλλων καὶ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ξένοι ὅλοι ὠπλισθησαν. Τὸ τοιοῦτο συνετάραξεν ὡς εἰκὸς τὴν πόλιν μας. Ὅταν ὁμως παρήλθον 2-3 ἡμέραι καὶ οὐδεμίαν περὶ τούτου εἰδήσιν τηλεγραφικὴν ἀφίκετο ἐθεωρήθησαν ὡς μῦθος τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιβάτου ἐκείνου λεχθέντα.

—Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἠσχολήθη ἐσχάτως περὶ τοῦ Ἀραβῆ, τοῦ πασιγνώστου Αἰγυπτίου ἀντάρτου. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 7 [19 Αὐγούστου] ὁ κ. Μάκδοναλ ἠτήσατο τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἀραβῆ λέγων ὅτι οὗτος πάσχει σοβαρῶς κτλ. Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς κ. Ταῦθ εἶπεν ὅτι ἡ ὑπερὶ τοῦ Ἀραβῆ, καθ' ὅσον εἰδήσεις ἔχει ἡ κυβέρνησις εἶνε καλίστη, τὸ δὲ ὑπουργεῖον φρονεῖ ἀσυμβίβαστον τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ Αἰγύπτου.

ΕΓΧΕΙΡΙΑ

Τὰ καταχθόνια μέσα πρὸς ἐκδίκησιν, τὰ βδελυρὰ ἔργα διὰ τῶν ὁποίων χαρακτηρίζεται ὁ πρᾶκτων αὐτὰ ὡς θηρίον καὶ ὄχι ἄνθρωπος, τὸ ζύσμα τῶν δένδρων, καὶ αἱ οὐροκοπίαὶ ὠτοκοπίαὶ καὶ γλωσσοκοπίαὶ τῶν ζώων, κατήντησαν πλέον κοινὰ καὶ μεταδίδονται ὡς

ἄλλο θανατηφόρον μόλυσμα ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν περιεμένουμεν τὸν χωρικὸν μας νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῶν ἔργων του τὴν κλίσιν του πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡμεῖς φωνάζομεν καθ' ἑκάστην καὶ προσπληθῶμεν νὰ ἀποδείξωμεν καὶ εἰς τοὺς ἀρχοντάς μας καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου εἶνε ἄξιος καλλιτέρας τύχης· εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν προσπληθῶμεν νὰ πείσωμεν ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὁ χωρικός μας εἶνε ἡμερος ὡς ἀρνίον καὶ ἄλακος ὡς ἡ περιστέρα· ἐκεῖνος προσπαθεῖ νὰ μᾶς διαψεύδῃ καθ' ἑκάστην καὶ νὰ φαίνεται ὅτι εἶνε θηρίον ὡς τίγρις καὶ ἄγριος ὡς ἡ πάρδαλις. Ποῖος ἀρὰ γε θὰ ἀκούσῃ ὅτι ὁ χωρικός, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν συγχωρίτην του δι' ἀτήκηντόν τινα πράξιν, τοῦ ἔξυτε τὴν νύκτα 30-40 δένδρα, καὶ θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος εἶνε ἄνθρωπος καὶ ὄχι θηρίον; Ποῖος ἀρὰ γε ἀφοῦ μάθη ὅτι οἱ χωρικοὶ μας, πρὸς ἐκδίκησιν ἢ ἀπὸ φθόνον πολλάκις, φονεύουν τοῦ ἄλλου τὸ ζῶον ἢ τοῦ κόπτον τὴν γλῶσσαν, τὰ αὐτὰ, ἢ τὴν οὐρανὸν, θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶνε ἄξιος καλλιτέρας τύχης, καὶ δὲν θὰ εἴπῃ ὅτι ἀπὸ τοιοῦτους ἀνθρώπους δὲν πρέπει ποτέ νὰ λείψῃ ἡ τροποῦζα;

Πολὺ καλὰ ξεύρομεν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε γενικὸν καὶ ὅτι εὐρίσκονται πολλοὶ χωρικοὶ οἵτινες αἰσθάνονται τὴν μὲν καλιτέραν βδελυγμίαν ὅταν ἀκούωσι τοιαῦτα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς γράφομεν ταῦτα διὰ τοὺς πράττοντας τὰ τοιαῦτα, διότι δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ τὸ κοινὸν λόγιον δὲν λέγομεν «ὁ ποντικός ἐφαγε τὸ ψωμί» ἀλλὰ λέγομεν «οἱ ποντικοὶ ἐφαγον τὸ ψωμί.» Ὅταν ἀκούωνται τοιαῦτα πράξεις, κατακρίνονται πάντοτε οἱ χωρικοὶ τῆς νήσου καὶ κατηγορεῖται ὁ λαὸς ὅλος ὅτι ἀκόμη δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἐξημερώσεως καθ' ὃ πρέπει νὰ διοικῆται ὡς λαὸς εὐάγωγος.

Ἀπὸ διάφορα χωρία τῆς νήσου ἔχομεν εἰδήσεις τοιαύτας, τὰς ὁποίας ἀποφεύγομεν νὰ δημοσιεύσωμεν διότι δὲν ξεύρομεν πλέον εἰς ποῖαν κατάκρυσιν θὰ ὑπαπέσωμεν. Δὲν ἠδυνήθημεν ὁμως καὶ ἐν τῇ ἀγανακτήσει μας νὰ σιωπήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἐπιτεθῶμεν πλέον ἀμειλίχως κατὰ τῶν μοχθηρῶν καὶ κακούργων ἐκείνων τῶν διαπρατόντων τὰ τοιαῦτα. Διὰ τῆς σιωπῆς τὸ κακὸν γενικεύεται πάντοτε.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παύσωμεν πλέον ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι ἀπὸ τὸ νὰ ὑπερασπιζώμεθα τοὺς χωρικούς, διότι ἐκεῖνοι διὰ τῶν ἔργων των κάμνουσι

τάς φωνάς μας να πηγαίνουν εις τὸν ἀέρα χωρὶς ν' ἀκούωνται, καὶ τὸ χειρότερον μᾶς κάμνουν νὰ φαινόμεθα ὡς μὴ γράφοντες τὴν ἀλήθειαν. Δὲν θὰ παύσωμεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐπανερχώμεθα συχνὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς κατὰ τὰ διάφορα χωρία κ.κ. συνδρομητὰς μας νὰ γράψωσιν ἡμῖν ἀμέσως πᾶσαν τοιαύτην πρᾶξιν, ἢ ὁποία ἤθελε λάβει χώραν εἰς τὸ χωρίων των ἢ εἰς ἄλλο πλησιόχωρον, διότι τοῦ λοιποῦ ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωμεν καὶ τὰ χωρία εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται τοιαῦτα κακουργήματα.

* *

Διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ συμπολίτις ἡμῶν δεσποινὶς Ἀριάδνη Λοῖζου τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακίου, τυχοῦσα πέρυσι τοῦ Ραλλίου βραβείου, καὶ μὲ βαθμὸν ἄριστα. Ἡ κ. Ἀριάδνη μετὰ τῆς αὐταδέλφης τῆς, ἀξιοτ. διευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς πόλεώς μας κ. Πολυξένης Λοῖζιάδος, ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ ἀνυψώσῃ τὸ Παρθεναγωγεῖόν μας εἰς ἐπίζηλον περιωπῆν.

* *

Διὰ τοῦ προσεχοῦς Αὐστριακοῦ ἀναμένεται καὶ ἡ ἐλλόγιμος κ. Ἐλένη Θ. Ἀντωνιάδου ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Παρθεναγωγείου Κτήματος Πάρου.

* *

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν συνήλθεν ἐνταῦθα ἡ ἐπὶ τῆς φυλλοξέρας Ἐπιτροπὴ εἰς πρώτην συνεδρίαν (ἀρχιθέντων ἐπὶ τούτῳ τοῦ Ἀρχιγραμματέως κ. Οὐἄρρεν, τοῦ ἀρχιάτρου κ. Χαίδενσν, καὶ τοῦ κ. Νικολάου Ρούτου ἐκ Λάρνακος) καὶ συνεσχέψαντο πῶς τὰ πρῶτα σημεῖα ἐρ' ὧν δεόν νὰ κρῆψωσιν τὴν προσοχὴν των. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἦτο καθ' ἃ ἐμάθομεν νὰ συνηθῇ μεγαλειτέρᾳ αὐστηρότητι περὶ τὴν εἰσαγωγὴν πραγμάτων δυναμένων νὰ φέρωσιν τὸ μόλυσμα ὡς καὶ τῶν ξηρῶν χόρτων εἰς ἀχῦρον κλ. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν ἐθεώρησαν καλὸν ν' ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἀχῦρου καὶ παντὸς ἄλλου χόρτου, διὰ τοῦ ὁποῖου περιετυλίγοντο τὰ ὑάλινα ἀντικείμενα ὡς φιάλαι ποτήρια κλ. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐρχωνται σῶα ἀνεὺ τῶν περιτυλιγμάτων τούτων διὰ τοῦτο θὰ καίωται αὐτὰ ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι κατὰ τινὰ πραγματεῖαν τοῦ κ. Γενναδίου τὰ ξηρὰ χόρτα δὲν δύνανται νὰ φέρωσιν τὸ μόλυσμα. Καλὸν εἶνε ἡ συσχᾶσα Ἐπιτροπὴ διὰ ν' ἀναπληρώσῃ τὴν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἀνευδαικίότητά της νὰ μελετήσῃ προηγουμένως τὰ διάφορα περὶ φυλλοξέρας συγγράμματα τοῦ τε κ. Γενναδίου καὶ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ, διὰ νὰ λάβῃ ἐκ τῆς μελέτης τούτων τὰς δεούσας γνώσεις καὶ πράττῃ πᾶν ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ γείνη καὶ ἄλλο πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς εἶνε ἐπιβλα-

βῆ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀφ' ἑτέρου οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσενούσιν. Ἐάν πράγματι διὰ τοῦ ἀχῦρου δὲν ἦνε δυνατόν νὰ μεταφερθῇ τὸ μόλυσμα, πόση καταστροφή θὰ ἐπέλθῃ ἀδίκως εἰς τὰ ζῶα τῆς νήσου, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον συνετηρήθησαν καὶ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου θὰ συνετηροῦντο διὰ ξένου ἀχῦρου;

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὴν μεγαλειτέραν ἐκδούλευσιν πρὸς τὴν πατρίδα θὰ ἔκαμνεν ἡ συσχᾶσα Ἐπιτροπὴ ἐὰν ἐξέθετε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ προμηθευθῇ σπόρος Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων. Φρονοῦμεθα, καὶ εἴθε οἱ φόβοί μας ν' ἀποδειχθῶσιν ἄλογοι ὅτι μ' ὄλας τὰς αὐστηρὰς προφυλάξεις ἀδύνατον νὰ μὴ μᾶς ἐπισκερθῇ τὸ κατασρεπτικὸν τοῦτο νόσημα.

Ἐπειτα, ἡ Κυβέρνησις ἔχει καὶ ἄλλο τι σπουδαιότερον νὰ πράξῃ. Τὰ ἀμπέλια τῆς νήσου πάσχουν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, ἐφέτος δὲ παρετηρήθη νέα καὶ ἄγνωστος τοιαύτη. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη, ἔσω καὶ μὲ θυσιάν τινὰ τοῦ ταμείου τῆς νήσου νὰ ὑπάρχῃ σχεδὸν πάντοτε εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα νὰ περιφέρηται καὶ νὰ διατάτῃ τί πρέπει νὰ γίνηται πρὸς θεραπείαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀσθενειῶν, συγχρόνως δὲ νὰ διατάτῃ πᾶσαν ἀναγκαῖαν προφύλαξιν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ μὴ γένοιτο ἡ φυλλοξέρα θὰ μᾶς ἐπεσκεπτετο. Οἱ χωρικοὶ διὰ τῶν συμβουλῶν των μὲν, καὶ διὰ τῶν ἐπιπλήξεων των δὲ, τίποτε δὲν ἐννοοῦν νὰ κάμουν, καὶ παράδειγμα ἔχομεν τὸ θειάφωμα τοῦ ὁποῖου ὀλίγοι ἔκαμαν χρῆσιν μ' ὄλην τὴν καταφανῆ ὠφέλειαν τὴν ὁποῖαν προῦξένησεν. Ὅταν ὁμοῦ ἀνθρώπος κυβερνητικὸς ἐπιβάλλῃ, τότε ἀμέσως ὁ λόγος θὰ γίνεται ἔργον.

* *

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ συνήθως κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν καταπλέον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον πρὸς παραλαβὴν τῶν κουκουλλίων τῆς νήσου. Ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν διὰ Πάρον μετὰ πολλῶν ἐκ Λεμησοῦ ἐπιβατῶν, ἐπωφεληθέντων τῆς μοναδικῆς ταύτης περιπτώσεως καθ' ἣν δύναται τις νὰ ταξειδέσῃ διὰ Πάρον δι' ἀτμοπλοίου, καὶ ἐπεκρῆψε χθὲς. Παραλαβὸν δὲ ἐντεύθεν φορτίον οἴνου ἀναχωρεῖ τὴν ἐστέραν ταύτην δι' Ἀλεξάνδριαν.

* *

Τὴν Παρασκευὴν τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν τὰ ἀτμόπλοια Μεζαζερῆ προσεγγίζουσι τὸ Σάββατον εἰς Λάρνακα (ὡς σήμερον) ὑπάρχει ἔκτακτον τακτικὸν ταχυδρομεῖον διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

* *

Ὁ Πανοσιολογώτατος κ. Νικόδημος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ θρόνου Πάρου προσεχειρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσορροιατίσσης. Τὰ τῆς Μονῆς ταύτης εἶχον μέχρι τούδε κακῶς. Ἐχομεν ὁμοῦ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ Πανοσιολ. κ. Νικόδημος εἶνε ὁ μόνος ὅστις διὰ τῆς δραστηριότητος του καὶ τῶν καλῶν του τρόπων δύναται νὰ φέρῃ τὰ πράγματα τοῦ Μοναστηρίου εἰς θέσιν εὐάρεσόν. Τοῦτο φαίνεται εἰδύα καὶ ἡ Α. Πανιερότης, ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Πάρος, ἐξελέξατο αὐτὸν ὡς μόνον τῆ θέσει κατάλληλον.

* *

Δύο Πυρραρίαι (καὶ δὲν εἶνε πιστεύω ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσωμεν τί σημαίνει ἡ λέξις Πυρραρία ἐν Λεμησοῦ) ἐδικάζοντο κατ' αὐ-

τὰς ἐνταῦθα. Αὐταὶ διέλυσαν τὴν συντροφίαν καὶ ἔγεινεν ἀνάγκη νὰ καταρῦγῃται εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ξεκαθάρισιν τοῦ μεταξὺ των λογαριασμοῦ. Εἰς τὰ διάφορα λοιπὸν κονδύλια τοῦ λογι[μοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσκοντο ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου, ὑπῆρχεν καὶ τὸ ἐξῆς κονδύλιον. «Διὰ τὸν μάγον ὅστις κατάρθωτε καὶ ἐβγάλαμεν ἀδειαν τοῦ πιστοῦ λίρ. . . . 3.» Ἡ ἀνάγνωσις τούτου κονδυλίου προὐκάλεσε τὸν γέλωτα τοῦ δικαστηρίου. Μεταξὺ δὲ δύο χωρικῶν, ἐκ τῶν πολλῶν παρευριστομένων ἐκεῖ κατὰ τὴν ὥραν τῆς δίκης, ἔλαβε χώραν μουσικὴ ὁ ἐξῆς διάλογος. — «Ποιαῖς ἐνὶ βρὲ τούταις; — Ἐν ποκεῖναις. — Ταῖς διαβάλας! ἡύραν τὴν τέχνην νὰ μπαίνουν πάνω ἔς τοὺς Ἑγγλέζους μὲ ταῖς μαγείαις.»

* *

Μετὰ τοῦ «φίλου» τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς «Σάλπιγγος», καὶ πρὶν ἢ ἴδωμεν τὸ τέλος τῆς διατριβῆς του λέγομεν ὅτι οὐδὲν ἔχομεν νὰ κάμωμεν πλέον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

α).— Διότι ἐξηλθε τῆς εὐσχήμονος συζητήσεως μεταχειριζόμενος λέξεις προσβλητικὰς. Ἡ ἐπιγραφή καὶ μὴν τῶν ἀρθρῶν του, «ὁ συντάκτης τῆς «Σάλπιγγος» καὶ ἡ αὐξήσις τῶν κλοπῶν» (δηλαδὴ ἔχουν σέβασιν αὐτὰ τὰ δύο) χαρακτηρίζει ἀρκούντως κατὰ πόσον λογικῶς καὶ ἀπαθῶς συζητεῖ «ὁ φίλος μας», μετὰ τοῦ ὁποῖου «περὶ τῶν αἰτίων τῆς αὐξήσεως τῶν κλοπῶν» συζητοῦμεν.

β).— Διότι καίτοι ἀρεπτόμενος εἰς τὸ δημοσιογραφεῖν ἀγνοεῖ καὶ αὐτὸς τοὺς στοιχειωδέστατους τῆς δημοσιογραφίας κανόνας καθ' οὓς δὲν θεωρεῖται πᾶλληλαρὰ τὸ νὰ κρύπτηται τις ἀπὸ τοῦ κοινῶ καὶ νὰ προσβάλλῃ πρόσωπα γνωστὰ εἰς τὸ κοινόν. Ἡ γνησία ὑπογραφή εἶνε χαλινὸς εἰς τὸ στόμα, ἐνῶ ἡ ψευδὴς παρέχει ἐλευθερίαν εἰς τὴν γλώσσαν, διότι δὲν ἔχει τις νὰ φοβηθῇ τὰς κρίσεις καὶ κριτικὰς τοῦ κοινῶ. Εἶνε καλὰ χρωσμένος.

γ).— Σεβόμεθα τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας εἰς τὸ ν' ἀναγνώσκωσι μικροσκοπὴν ἄρθρα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐπειδὴ αἱ ἐπουσιῶδαι ἄλλως τε συζητήσεις αὐταὶ δύνανται νὰ ὦσιν ἀτελεῖωται.

Ἐἴμεθα ἄλλως εὐχαριστημένοι καὶ μὲ τὴν ἰδέαν τὴν ὁποῖαν οἱ ἀναγνώσται θὰ σχηματίσωσιν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ τελευταίου ἀρθροῦ τοῦ «φίλου» μας, ἀρκεῖ οὗτοι ν' ἀνέγνωσιν ἀπ' ἀρχῆς ὅσα ἀμρότεροι περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγράψαμεν.

* *

Αἱ πλείσται ἐφημερίδες χάριν περισσοτέρᾳ τέρψει τῶν ἀναγνωστῶν των δημοσιεύουσιν ἐν ἐπιφυλλίδι διαφόρα φιλολογικὰ καὶ μυθιστορήματα. Ἡμεῖς, καίτοι μικρὸν τὸ φύλλον μας, χάριν ὁμοῦ ὠφελείας τῶν ἀναγνωστῶν μας θὰ περικλύσωμεν τὸ λοιπὸν τὰς ἀνταποκρίσεις μᾶς καὶ θὰ δημοσιεύωμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς δ' ἡμέρας «Τὰς χρονολογίας των διαφόρων καὶ σπουδαιότερων ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι των καθ' ἡμᾶς χρόνων.» Ἐκπέποιεν ὅτι ἡ ἐπιφυλλὶς αὕτη θὰ παρέχῃ καὶ τέρψιν καὶ ὠφελείαν τοῖς ἀναγνώσταις μας.

Κύριε Συντάκτη τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐτυχον ἀκροατῆς τῶν ἐξετάσεων των σχολείων τοῦ χωρίου Γούρρη, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδουλοῦ Παπαδοπούλου, καὶ τοῦ χωρίου Λιθροδόνα, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Γεωργίου. Τὸ ἀποτέλεσμα των ἐξετάσεων τούτων ἦτο ἀρκετὰ εὐχάριστον καὶ πρὸς δικίαν ἀμοιβὴν των πολλῶν κόπων οὓς οἱ διδάσκαλοι κατέλαβον ὅπως μορφώσωσι ζῶντην ὄλιαν ἀπαιτησιν, παρακαλῶ δημοσιεύσατε τὴν παρούσάν μου.

Εἰς ἀκροατῆς.

21 Αὐγούστου 1887.

Αξιότ. κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας ἀνέγνω διατριβὴν ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «Ὁ μύετρος πρᾶκτων» ἐν ἧ ἄρ' οὐ προηγουμένως ἐκλήθησιν οὗτος τὰ αἴτια τῆς κκοδοκρομίας τοῦ λαοῦ, καὶ θεωρεῖ βλαβεράν τὴν ἀπάναντι τῆς Ἐκκλησίας ὑπαρξίν κερνεύων πρὸς ἃ καὶ ἐγὼ συμφωνῶ, φέρει κατόπιν ὡς πρᾶξαιμα τὸ χωρίον Κολλοσσίων ἐπὶ ἐνῆ ἢ Ἐκκλησία λειτουργεῖ τὸ κερνεῖον εἶνε πλήρες, καὶ ὡς τὸς διδάξῃ—προσεπιλέγει—ὁ διδάκκαλος τοῦ χωρίου τοῦ ἐποίου εἶναι κληρῶν; ἀλλ' αὐτὸς ἀρῶ εὐδὲ τοῦς μαθητάς του δὲν διατάττει νὰ ἐκκλησιάζωνται κλ.

Ἐπιτρέψατέ μοι Κύριε Συντάκτα νὰ εἶπω ὑμῖν ὅτι ὁ κύμμετρος πρᾶκτων τὰ κατ' ἐπιράνειαν ἰδίων ἐγραφε χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὑπάρχωνσιν ἢ ἔχῃ λόγον ἰσχυροὶ πρὸς τοῦτο. Πρῶτον ἀγνοεῖ φαίνεται ὅτι κατὰ Αὐγουστον ἔχῃ μόνον μαθητὰς ἀλλ' εὐδὲ γονεῖς κοιμῶνται εἰς τὸ χωρίον διότι εἶνε ἡνγκκασμένοι νὰ διαμένωσιν εἰς καλύβας πρὸς προφύλαξίν τῶν κηπουρικῶν των. Δεύτερον ἐάν δὲν ἡγνῶσι ὅτι ἀντὶ 4 κερνεύων ὁ διδάκκαλος διὰ τῶν συμβουλῶν του περιώρισεν εἰς ἓν μόνον, ἀνγκραῖον βεβαίως, ἐάν δὲν ἡγνῶσι ὅτι διὰ πολλῶν ὀμιλιῶν του ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ διαφόρων συμβουλῶν του κατώρθωσεν ὥστε οἱ κάτοικοι καὶ φιλοπονώτεροι νὰ γένωσι καὶ ἀπὸ πολλὰ κακὰ ἐλαττωμάτα ν' ἀπὸλλασθῶσιν, ὡς γνωστὰ ἐλ' αὐτὰ εἰς τοῦς εἰδότης καλῶς τὰ πρᾶγματα, θὰ ἐδείκνυτο βεβαίως ἦττον σκληρὸς πρὸς τὸν διδάσκαλον ἢ κἀλλον ἐναντίον ὅπως γλώσσαν θὰ μετεχειρίζετο.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι τὸ κερνεῖον ἀνοίγει τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτὰς πρωτὴ ἀληθεύει τοῦτο, ἐνεκεν ὅμως δυσπραξείας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ κερνεύου πρὸς τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου. Ἀπὸ πολλῶν δ' ἡμερῶν καταχνόμεθα νὰ φέρωμεν τούτους εἰς συμβιβασμὸν καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ τὸ κατορθώσωμεν.

Ταῦτα παρακαλῶ δημοσιεύσατε κύριε Συντάκτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Κολλοσσῶ 25 Αὐγ. 87.
Σ. Μεληδώνης.

Σ. Σ. Ἐυχαρίστως καταχωρίζομεν τὰ ἀνωτέρω καθόσον μάλιστα δὲν ἐπιθυμοῦμεν οἱ κ. κ. ἀνταποκριτὴς μας νὰ γράψωσιν ἡμῖν τι ἀνευ καλῆς ἐρεῦνης περὶ τῆς ἀκριβείας ἢ περὶ τῶν αἰτίων μιᾶς πράξεως. Ὁ κ. Σ. Μεληδώνης ἔχωμεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι καλῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐξετέλεσε καὶ ἐκτελεῖ τὰ κλητικὰ του.

Φίλη «Σάλπιγγε» (ἐκ Λόγρακος 4 Σεπτ. 87)

Νὰ πάρῃ ὁ διάλογος τὰ φαρμακεῖα
Ἐίμαι νὰ σιάσω πού τὴν φόρμα μου, μ' αὐτὰ τὰ φαρμακεῖα τῆς Σκῆλας κρατῶ τὴν Συνταγήν ἔς τὰ χεῖρά μου, παρακαλῶ τὸν φαρμακοποιόν, νὰ μὲ δώσῃ τὸ Γιάτρικόν νὰ πῶ στὴν δουλίαν μου, καὶ ἐκεῖνος ἐπιμένει νὰ μὲ καθήσῃ, νὰ μὲ εἰπῇ τὴν φτώχειάν του, ὅτι περὰ ὀλόκληρος ἐδδράμας καὶ δὲν κάμνει οὐράτῃ.

Ἐγέλασα ἐγὼ διὰ τὰ παράπονα τοῦ φαρμακοποιοῦ, καὶ τὸν εἶπα, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἀληθινὸν τὸ τοιοῦτον ἀφοῦ ἡ Σκῆλα ἔχῃ ἐν καὶ μόνον φαρμακαῖον; Φαίνεται, μοῦ ἀπαντᾷ, δὲν ρίπτεις τὸ μάτι σου, εἰς ὅλα τὰ ράβια τῶν μαγαζίων νὰ ἴδῃς πῶς κάθε μαγαζὶ εἶναι καὶ φαρμακείον, καὶ κοντὰ μου ἔρχεται καμμία συνταγή, σὺν τὴν ἰδικήν σου, καλὴ ὥρα, πού ἔχει χίλις πρᾶγματα χίλιαις δρᾷ διαλύσεις, καὶ πολλάκις με συγκοῦν καὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι μεσάνυχτα, ἢ αὐτῶν γιὰ τί πράγματι νὰ ὑπηρετήσω τὴν πάλιν, ἥτις διατρεῖ ἔν φαρμακείον, καὶ μὲ κάμνει πού τὰ πολλὰ κέρδη, νὰ πετάξῃ τὸ μυαλόν μου. Δὲν ξέρω τί νὰ κάμω, θέλω νὰ καθυποβάλω ταῦτα εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς ἄλλως θὰ διαλύσω τὸ φαρμακείον ἂν καὶ ἡ γνώμη καλοῦ δικηγόρου, ἀπατήσαντος ὅμως 10 ἰσ. δι' ἀμοιβὴν του, εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ ὅτι δηλαδὴ «ἀπγκορεῖται τὸς μὴ φαρμακοποιεῖς ἢ πώλησις φαρμάκων.» Καὶ τότε, ἀπαντῶ, νὰ μείνωμεν στὰ χεῖρά σου, θὰ μᾶς γυμνώνης ἔχι βρὲ ἀδελφεῖ ἀπαντᾷ, ἀφῖνω τὸ φαρμακείον μου καὶ ὁσμάκα μου, διὰ λογισμὸν τοῦ Δημαρχείου, ἀρκεῖ νὰ μὲ δροισθῇ εἰς ἐπαρκῆς μισθὸς ἀφρηρῆμ τοῦ λέγω, τώρα ἐκατάλαβα ὅτι δὲν εἶσαι ἀπγκοκερδῆς, καὶ προσπαθεῖς διὰ τὸ καλὸν τῆς πολιτείας, ὅς βεβαίως δὲ ὅτι ἂν ἦμην Δημηγόρος θὰ ἠρξάμην εἰς βοήθειάν σου, κάμει ὅμως τὰ παράπονά σου εἰς τὸ Δημαρχεῖόν μας, τὸ ὁποῖον ὡς εἶμαι εὐελπίς, θὰ σοὶ παράσχη δωρεάν τὰς

ὑπηρεσίας του, ἄτε, ἄτε, δὲς μου τὸ γρακτικὸν νὰ φέρω.
«Δὺς Δόματα»

Κύριε τοῦ βγάλεις τὴν «Σάλπιγγα»

Ἐμχθες τὰ χεῖρά μου; Ἐτελερώσκαμεν πρὸν. Δῆμακων τῶν ποδῶν καὶ τὴν χιλιέτροπον σελλοβραχίαν ἔς τὸν νόμον καὶ ἠπόδρα μου λυμῆτέ με. Νὰ καμύσωμεν τὰ ἠμάτια μου καὶ ὅπου μᾶς βγάλ' ἢ σόρτα μου. Νὰ μᾶς λήσῃ «Κύπρον» καὶ νὰ λαλοῦμεν «θεέ μου ξῆρισ' τὸ κακὸν π' ὀμπρὸς μου».

Γράφω σοὺ τὰ τοῦτα διὰ νὰ πορευοσκάω ἄλλιον γιὰτ' ἢ καρδίαν μου ἐράσθη πρὸν. Ἦλθον οἱ ἀθεόφοβοι καὶ τοῦτοι κ' ἐκείνοι πού τοῦς πέμπουν εἰσπρακτορες, καὶ ἀφοῦ μὲ πούλησαν ὅτι ἦρακα μεσ' ἔς τὸ σπῆτι, ὡς καὶ τὸ δουλάπιν τῆς γυναικάς, κ' ἦρακα καὶ τὸ τούτην τὸν πελάν μου, ὡς καὶ τὸ σακκί μου πούμπευταν πάνω τὰ μωρά μου, ἔμεινα ἀκόμη δεκατριᾶμισυ βελλίκα ἔχῃς καὶ τῶρα ἔν νὰ μὲ πούλησῃ τὴν βρακτοῦδάν μου λαλεῖ νὰ τὰ πιάσῃ κ' ἐκείνη, πού νὰ πιασθῇ καὶ νὰ γυνῆ σκινιδὶ καὶ τοῦτος κ' ἐκείνοι πού τὸν ἐπέψαν, καὶ δὲν μου πέρνει πομονήν. Ἄ τὸς κακοροζίκους δουλεῖα πούρταν πάνω ἔς τὴν κεραλήν μου! Πιστεύεις πῶς ἀθουμοσκαί τῆς Τουρκίας καὶ κλαίω; Φωνάζετε βρὲ ἀδελφεῖ σὲς πούτῃε μῖς' ἔς τὸν κασάπην ἴσως κάμη κανέναν ἔλαος πρὸν τοῦτ' ἢ Κυβέρνησις. Ἐβᾶλεν τὰ δυνάτῃ τῆς νὰ μᾶς κάμη νὰ φύωμεν;

Ἐναν πρᾶμιν θὰ σ' ἐρωτήσω. Τοῦτοι οὗλοι ὄσοι καλοῦν πῶς εἶνε Χριστιανοί, τὸν δικόν μου Χριστὸν πιστεύουν πού ἐσταύρωσαν οἱ Ἑβραῖοι ἢ κανέναν ἄλλον πού ἑσταύρωσαν οἱ φράγγοι;

22 Αὐγούστου 87
«Ὁ κακοροζίκος»
(ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κοιλανίου)

Φίλε συντάκτα (ἐκ τινος πόλεως)

Τὸ ἐξῆς νόστιμον καταχωρίζετε ἂν εὐκρεστήσθε πρὸς ὀμηθῖαν τῶν ἀνγκρωστῶν σας.

Ἐν τινι κερνεύῳ ἐνταῦθα εἰσῆλθον δύο κύριοι καὶ ἐκάθησαν περίξ τραπέζιου τινός. Ἐκεῖ παρουσιάζετα' ὁ ὑπᾶλληλος καὶ ἐρωτᾷ τὸν ἕνα «τί θὰ πᾶρετῃς—Μίαν μᾶστιχάν.» Ἐπειτα στρέφεται καὶ εἰς τὸν ἄλλον «τοῦ λόγου σας; Ἐπίσης;» ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Ὁ ὑπᾶλληλος ἀρῶ ἐστάθη ὀλίγον καὶ ἐσυλλογίζετο, «κύριε—τῷ λέγει—δὲν ἔχωμεν τοιοῦτο ποτόν νὰ μᾶς συγχωρήσῃ.» Ὁ ἕτερος ἐννοήσας τὴν ἀπλοϊκότητα τοῦ ὑπᾶλληλου ἀρώτησεν—λέγει εἰς αὐτὸν—τὸν κύριόν σου καὶ πιθανόν νὰ ἔχῃ—Μὰ τὸν Θεὸν—ἀναφανεῖ ὁ ὑπᾶλληλος—δὲν ἔχωμεν ἐπίσης; τί δὲν ξεῦρω γ'ὼ τί πρῶτᾷ ἔχωμεν; Ἀρχίζουσι οἱ γελωτορες τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ κερνεύῳ καὶ ὁ ὑπᾶλληλος ἀκόμη ἐπέμνε φωνάζων ὅτι πολὺ καλὰ ξεῦρει. ὅτι ἐπίσης δὲν ἔχει μέσα ἔς τὸ κερνεῖον. Ἀφοῦ δὲ κατόπιν τοῦ ἔδωκαν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπίσης θὰ πῆ ἀπὸ τὸ ἴδιον, ἐθυμώθη, καὶ, «καλὰ, λέγει, δὲν εἶχε νὰ μὲ τὸ πῆ ἔτσι παρὰ ἤθελεν νὰ μὲ πῆ ἐπίσης; ἂν ἔν πίστεως τί μὲ μέλλει ἐμμένα»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κροσὶα καλῆς ποιότ. ἄπισσα	γρ.	135—138
» συνήθη μᾶρα γερὰ	»	80—115
» κόκκινα	»	50—70
» χλωσμένα	»	35—50
ραπὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὀνά	παράδ.	40—42

(Με Μορὰν Ἀγγλίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 29 Αὐγούστου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ 5 λ. 46.
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 10
Τετάρτη, 2 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 50
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 7

Δύσεις αἰνιγμάτων.
Τῷ 138ῷ. Δῶρα—ὥρα
Λυσιγες.
Ὁ κ. Ν. Γ. Κάρταλις. Τῷ 137ῷ ἔδωκάν καὶ εἰ κ. Μιχ. Τριάνταφυλλίδης ἐκ Λευκωσίας καὶ Δημήτριος Ἰακωβίδης ἐκ Λάρνακῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 139ον.
Εἰς πολέμους καὶ κινδύνους εἰμὶ λίαν ἀνγκραῖον
ἂν τὸ στέριον μου ἀράλης, νῆτος εἶμ' ἐν τῷ Αἰγίῳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάτωσι τὰς συνδρομὰς των εἰς τοῦς ἀξιοτ. κ. κ. ἐπιστάτας τοῦ φύλλου παρ' ὧν θέλουσι λάβει καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένας ὑφ' ἡμῶν. Ἐταύτως παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐπιστάσι δὲν ὑπάρχει νὰ στείλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομὰς των ταχυδρομικῶς, εἴτε εἰς χροῖματὰ εἴτε εἰς γραμματόσημα τῶν 20 παρ. Παρακαλοῦνται δ' ἐτίτῃς ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐξετάζωσι καλῶς ἐν τῇ ἀποδείξει πότε λήγει τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς των καὶ πότε ἀρχεταὶ τὸ νέον, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἐνεκεν πολλῶν λαμβανόντων τὸ φύλλον, ἐπὶ 9 μῆνας καὶ ἔπειτα ἀρνούμενων τὴν γλιτσοστάτην αὐτῶν συνδρομῆν, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς, διὰ νὰ ἦνε καὶ οἱ κ. συνδρομηταὶ κύριοι νὰ κρατήσουν ἡμῆ καὶ δι' ἄλλο ἔτος τὸ φύλλον.

Ὅστις θέλει νὰ βράπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὀμαλότητός της, ἂς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλιῶν διὰ ραπτομηχανὰς, ἔς ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύετατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατριχίου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἄρ. 7 κατὰστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἐχάστου καρουλιῶν εἶνε 200 ὑπόδων, ἢ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιχνικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Ἐν τῷ τυπογραφίῳ «Σάλπιγγος» εὐρίσκονταί ἔτοιμα γραμματῖα ἐπὶ κλωστοῦ κυανῷ χάρτου ἐκτετυπωμένα, ὡς καὶ φορτωτικά, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ
Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Βαρσοῖς ὁ κ. Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Γ. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κρήματι Ἡέρου ὁ Κ. Γ. Πηλαδάκης.—Ἐν Κυθραῖα ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Γ. Ιω. Κυριακίδης.—Ἐν Λακίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶς.—Ἐν Τριωνίῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Δουκᾶ.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρον (Αἰνιγματοῦς) Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Τσιονιμίδης, Κωμωδῖνος
ἘΝ ΔΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρω ὁ Κύριος Γ. Γ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαῖθ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστακῆς.—Ἐν Τάνα ὁ Κύριος Ἀ. Αριστέλης Αἰζῆου.—Ἐν Σμύρνη ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.
Τὸ τυπογραφίον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ δόποια ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχειῶν λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἰανδήποτε ευρωπ. γλώσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.
Ἐκτὸς τυπογραφίον «Σάλπιγγος»